

Sygn. akt V KK 237/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 25 listopada 2015 r.,

sprawy **B. K.**

skazanego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 stycznia 2015 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 6 października 2014 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy skazał B. K. za szereg czynów polegających na wytwarzaniu, posiadaniu, uczestniczeniu w obrocie i udzielaniu substancji odurzających, tj. zachowań stanowiących przestępstwa o znamionach opisanych w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2001 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i po połączeniu kar jednostkowych wymierzył karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 20 stycznia 2015 r., zmienił zaskarżony przez prokuratora i obrońcę oskarżonego B. K. wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że na podstawie art. 45 § 1 k.k., orzekł przepadek równowartości korzyści

majątkowej w kwocie 2375 zł osiągniętej przez oskarżonego z popełnionego przestępstwa w związku z czynem z pkt. IV części dyspozytywnej wyroku.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył obrońca skazanego B. K.go zarzucając :

1. rażąco obrazę przepisów prawa procesowego a to art. 433 § 2 k.p.k.. art. 457 § 3 k.p.k. oraz art. 458 k.p.k. w związku z art. 7 k.p.k. polegającą na nierozważeniu wszystkich zarzutów zawartych w apelacji obrońcy stawianych wyrokowi Sądu pierwszej instancji, a także nierozważeniu wszystkich przytoczonych na ich poparcie okoliczności, a rozważenie pozostałych w sposób dowolny, co w konsekwencji miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, bowiem doprowadziło do zaabsorbowania w toku kontroli instancyjnej następujących naruszeń, jakich dopuścił się Sąd pierwszej instancji:

a) obraży przepisów prawa procesowego, a to art. 201 k.p.k. w zw. z art. 200 § 1 pkt. 5 k.p.k. polegającą na bezpodstawnym oddaleniu wniosku obrońcy o uzupełniającą pisemną opinię biegłego sądowego z zakresu badań fizykochemicznych na okoliczność ustalenia realnych ilościowych możliwości wytworzenia metamfetaminy z zabezpieczonego proszku, określenia ewentualnych zanieczyszczeń hipotetycznego środka, różnicy między jodem a związkiem jodu, a także wyjaśnienia czy w pojemniku opisanym słowem "jod" znajdował się jod, związek jodu. czy inna substancja, bowiem ustalenie powyższych okoliczności ma istotny wpływ na prawidłowe ustalenia faktyczne w sprawie,

b) obraży przepisów prawa procesowego, a to art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, wyrażającej się w nierozważeniu wszystkich okoliczności sprawy i uznaniu - wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego - za wiarygodne zeznania świadka T. K. oraz J. R., a także uznaniu, że w pojemniku opisanym "Jod" znajduje się pierwiastek jodu, a następnie dokonaniu w oparciu o te dowody większości ustaleń faktycznych.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 537 § 1 i § 1 k.p.k., autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego B. K.o okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym, tj. takim, który przemawiał za jej oddaleniem w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k. Stosownie do dyspozycji art. 523 § 1 k.p.k., zasadność kasacji jest oceniana z punktu widzenia skutecznego wykazania wystąpienia okoliczności wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. albo naruszenia prawa i to o charakterze rażącym oraz przedstawienia przekonujących argumentów, że to uchybienie wywarło istotny wpływ na treść wyroku. Oba te warunki, tj. rażące naruszenie prawa i istotny wpływ na treść wyroku, muszą wystąpić łącznie, a brak jednego z nich determinuje uznanie kasacji za całkowicie bezzasadną.

Wywody zaprezentowane w kasacji wniesionej w tej sprawie nie spełniają powyższych wymagań. Całkowicie chybiona jest w szczególności teza o nierozpoznananiu zarzutu apelacyjnego odnoszącego się do oddalenia wniosku o uzupełnienie na piśmie opinii biegłego sądowego z zakresu badań fizykochemicznych. Wystarczy zapoznać się z pisemnymi motywami wyroku Sądu Apelacyjnego (str 36 i nast. uzasadnienia SA), aby przekonać się, że zarzut dotyczący tej materii był przedmiotem szczegółowych rozważań sądu odwoławczego.

W realiach procesowych tej sprawy problematyka odmowy uzupełnienia opinii biegłego z zakresu chemii o informacje dotyczące potencjalnych ilości metamfetaminy możliwych do wytworzenia z substancji zabezpieczonych w mieszkaniu użytkowanym przez skazanego, określenia zanieczyszczenia tego środka odurzającego w kontekście jego jakości rzutuującej na doznania osób zażywających, jak też wyjaśnienia różnicy między jodem i związkami jodu, nie może być skutecznie podnoszona jako podstawa zarzutu kasacyjnego. Dowód z opinii biegłego został bowiem przeprowadzony nie tylko w formie pisemnej, ale również w postaci obszernej wypowiedzi biegłego na rozprawie – w toku postępowania przed sądem I instancji, a jego zakres w związku z podobnym zarzutem apelacji – był przedmiotem kontroli ze strony sądu odwoławczego. Strony procesowe uczestniczące w rozprawie miały zatem pełną możliwość uzyskania odpowiedzi na swoje pytania i wyjaśnienia wątpliwości. Bez znaczenia jest natomiast okoliczność, czy wśród zakwestionowanych przez policję substancji znajdował się jod w postaci, jak pisze skarżący – czystego pierwiastka, czy też w

postaci związków jodu. Niezależnie od napisów znajdujących się na pojemniku, dotyczących tej akurat kwestii, istotne znaczenie ma stanowczy pogląd biegłego, że urządzenia znalezione podczas przeszukania stanowiły zestaw w pełni umożliwiający wykonanie wszystkich czynności niezbędnych do wytworzenia metaamfetaminy. Podobnie, podstawę do wyprowadzenia wniosków będących oparciem dla rozstrzygnięcia, mogło stanowić również to, że bez wątpliwości ustalono, iż zbadane przez biegłego substancje były odpowiednie do przeprowadzenia tego procesu. Niekwestionowany jest również fakt, że w czasie przeprowadzania przeszukania i oględzin nie stwierdzono trwającej produkcji metaamfetaminy. Natomiast skazany w swoich wyjaśnieniach wielokrotnie przyznał, że zgromadzone wyposażenie służyło mu do wytwarzania takiego środka odurzającego i przy zastosowaniu używanych w tym procesie substancji – uzyskiwał zadawalający go efekt końcowy. Natomiast, z punktu widzenia poniesienia odpowiedzialności karnej przewidzianej w stosownych przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, nie mają istotnego znaczenia informacje dotyczące ewentualnego zanieczyszczenia środka odurzającego będącego przedmiotem wytwarzania lub obrotu.

W tych warunkach sąd odwoławczy trafnie uznał za bezzasadny zarzut apelacji kontestującej odmowę uzupełnienia na piśmie opinii biegłego T. N., a zwłaszcza, że strony szeroko korzystały z możliwości zadawania pytań biegłemu zarówno na piśmie (k. – 1696-1700), jak i bezpośrednio na rozprawie (k. – 1840v-1845). Natomiast wywody zamieszczone w skardze kasacyjnej, a poświęcone wyliczeniom ilości możliwych do wytworzenia substancji odurzających, sposobom oddziaływania związków chemicznych, efektem zmieszania różnych substancji odurzających, czy wreszcie zagadnieniom wiarygodności relacji osób występujących w procesie w charakterze świadków, należą do istoty postępowania instancyjnego. Nie mieszczą się natomiast w ustawowo określonych ramach kontroli kasacyjnej (art. 523 § 1 k.p.k.).

Zważywszy zatem na to, że wywody i argumenty podniesione przez skarżącego w niniejszej sprawie okazały się całkowicie chybione lub dotyczyły zagadnień pozbawionych istotnego znaczenia z punktu widzenia rozstrzygnięcia zawartego w wyroku – Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

Kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego należało w tej sytuacji obciążyć skazanego – stosownie do dyspozycji art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

kc